

Fælles bestemmelser

§ 98. Det er en forudsætning for støtte efter §§ 95-97, at hjælpemidlet, forbrugsgodet eller bilen ikke kan bevilges efter anden lovgivning.

§ 99. Kommunen yder rådgivning om valg af hjælpemidler og forbrugsgoder samt instruktion i brugen heraf m.v.

Stk. 2. Amtskommunen yder rådgivning om valg af hjælpemidler efter § 95, stk. 2, samt instruktion i brugen heraf m.v. Til støtte for kommunens rådgivning stiller amtsskommunen endvidere i fornødent omfang sagkyndige til rådighed og påtager sig i specielle tilfælde selv rådgivningsarbejdet. Amtsskommunerne medvirker til at tilvejebringe hensigtsmæssige og sikre hjælpemidler. Amtsskommunerne sørger for at koordinere samt deltage i prøvnings-, forsknings- og informationsvirksomhed på hjælpemiddelområdet.

Boligindretning

§ 100. Kommunen yder hjælp til indretning af bolig til personer med varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når indretning er nødvendig for at gøre boligen bedre egnet som opholdssted for pågældende.

Stk. 2. I de ganske særlige tilfælde, hvor hjælp efter stk. 1 ikke er tilstrækkelig til at gøre boligen egnet som opholdssted, kan kommunen yde hjælp til dækning af udgifter til anskaffelse af anden bolig til personer med betydelig og varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Det er en betingelse, at der ikke kan anvises anden bolig, som dækker den pågældendes behov.

Stk. 3. Socialministeren fastsætter nærmere regler om, i hvilket omfang hjælp efter stk. 1 og 2 skal tilbagebetales, herunder i hvilket omfang det tilbagebetalingspligtige beløb kan sikres ved pant i ejendommen.

Støtte til individuel befording

§ 101. Kommunen kan yde tilskud til personer, som på grund af varig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for befording med individuelle transportmidler.

Stk. 2. Kommunens afgørelser om hjælp efter denne bestemmelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 20

Pasning af døende

§ 102. Personer, som passer en nærtstående, der ønsker at dø i eget hjem, er efter ansøgning berettiget til at få godtgørelse for tabt arbejdsindtægt (plejevederlag). Det er en betingelse for at yde plejevederlag, at hospitalsbehandling efter en lægelig vurdering må anses for udsigtsløs, og at den syges tilstand ikke i øvrigt nødvendiggør indlæggelse eller forbliven på sygehus, ophold i plejehjem, plejebolig eller lignende. Det er endvidere en betingelse, at den syge er indforstået med etableringen af plejeforholdet.

§ 103. Plejevederlag efter § 102 svarer til 1,5 gange det dagpengebeløb, som modtageren i tilfælde af egen sygdom ville have ret til efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. Til selvstændige, som ikke er tilmeldt den frivillige forsikring, kan der udbetales plejevederlag fra 1. fraværdsdag. Plejevederlaget kan ikke overstige den hidtidige indtægt, jf. § 9 i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Stk. 2. I ganske særlige tilfælde kan kommunen beslutte at yde plejevederlag med et højere beløb end anført i stk. 1.

§ 104. Retten til plejevederlag ophører ved plejeforholdets afslutning. Ved den plejekrævenes død bevares retten til plejevederlag i indtil 14 dage efter dødsfaldet. Den plejekrævenes indlæggelse af kortere varighed på sygehus eller lignende medfører ikke i sig selv bortfald af plejevederlag.

Stk. 2. Kommunen kan undtagelsesvis træffe afgørelse om ophør af retten til plejevederlag, hvis pleje i hjemmet ikke fortsat kan anses for hensigtsmæssig.

Medicin

§ 105. Kommunen kan, såfremt udgiften ikke dækkes på anden vis, yde hjælp til lægeordineret medicin, sygeplejeartikler og lignende, når

- 1) nærtstående i forbindelse med et etableret plejeforhold, jf. § 102, passer en døende,
- 2) kommunen varetager plejen helt eller delvis eller yder tilskud efter § 74 til hjælp, som familien selv antager, eller
- 3) et hospice varetager plejen.